

Ι Σ Π Α Ν Ι Α

Τὸ ὄπλοστάσιον τῆς Μαδρίτης εἶνε ἓν ἐκ τῶν ὡραιότερων τοῦ κόσμου. Ὅταν κατὰ πρῶτον εἰσέλθετε εἰς τὴν εὐρυτάτην αἰθουσάν, αἰσθάνεσθε ἓνα κύτιον εἰς τὴν καρδίαν σας, νομίζετε ὅτι τὸ αἷμα θὰ σας πνίξῃ καὶ μένετε ἀκίνητοι εἰς τὸ κατώφλιον ὡς νὰ εἴχετε ἀπολέσει τὸ μνημονικόν σας.

Ὁλόκληρον στράτευμα ἱππέων, κεκαλυμμένων ὑπὸ σιδήρου, μὲ τὰ ξίφη εἰς τὴν πυγμὴν, μὲ τὰ ἀκόντια τεταμένα, ἀπαστραπτόντων, φοβερῶν, ὁρμᾷ ἐναντίον σας ὡς λεγεῶν φαντασμάτων.

Εἶνε στράτευμα ἀπὸ αὐτοκράτορας, βασιλεῖς, δοῦκας, περιβεβλημένους τὰς λαμπροτέρας πανοπλίας, αἵτινες παρήχθησάν ποτε ὑπὸ χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπὸ δεκαοκτὼ ὑπερμεγέθη παραθυρά χύνεται χεῖμαρρος φωτός, ὅπερ σας θαμβώνει καὶ σας ζαλίζει διὰ τῆς λάμψεως τῶν ἀκτίνων καὶ τῶν ποικίλων χρωματισμῶν, οὓς παράγει.

Οἱ τοῖχοι εἶνε κεκαλυμμένοι ἀπὸ θώρακος, περικεφαλαίας, τόξα, ὅπλα πυροβόλα, ξίφη, ἐγχειρίδια, ἀκόντια ἀγώνων, ὑπερμεγέθη τυφέκια, δόρατα γιγαντώδη, ἀνυψούμενα ἀπὸ τοῦ δαπέδου μέχρι τοῦ θόλου τῆς ὀροφῆς. Ἀπὸ τοῦ θόλου κρέμονται σημαῖαι ὅλων τῶν στρατευμάτων τοῦ κόσμου, τρόπαια τῆς Ναυπάκτου, τοῦ Ἀγίου Κουϊντίνου, τοῦ περὶ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, τῶν κατὰ τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Κούβης καὶ τοῦ Μεξικοῦ πολέμων. Εἰς κάθε μέρος εἶνε πλῆθος ἐνδοξῶν σημάτων, ὀπλων περικλεῶν, θαυμαστῶν ἔργων τέχνης, εἰκόνων, ἐμβλημάτων, ὀνομάτων ἀθανάτων.

Δὲν ἤξευρεί τις πόθεν ν' ἀρχίσῃ νὰ θαυμάσῃ. Τρέχει κατ' ἀρχὰς ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, παρατηρῶν τὰ πάντα καὶ μηδὲν βλέπων καὶ κουράζεται πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ.

Ἐν τῇ μέσῃ τῆς αἰθούσης εὐρίσκονται οἱ ὀπλισμοὶ τοῦ ἱππικοῦ. Ἴπποι καὶ ἱππεῖς εἶνε τοποθετημένοι κατὰ σειρὰν ἀνὰ τρεῖς, ἀνὰ δύο, πάντες ἐστραμμένοι πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν, ὡς μία ἰλὴ εἰσὶν πρὸς ἐκκίνησιν· διακρίνονται δὲ ἐκ πρώτης ὀψεως μεταξὺ τῶν ἄλλων αἱ πανοπλίαι Φιλίππου τοῦ Β', Καρόλου τοῦ Ε', τοῦ Ἐρμανουῆλ Φιλιπέρτου, τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.

Ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἐπὶ βῆθρων φαίνονται περικεφαλαῖαι, κράνη, περιλαίμια, ἀσπίδες, ἀνήκουσαι εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀραγῶνος, τῆς Καστίλης, τῆς Νχυάρρας, κατεργασμέναι ἐν λεπτοτάτοις ἀναγλύφους ἐξ ἀργύρου, ἅτινα παριστῶσι μάχας, σκηνὰς ἐκ τῆς μυθολογίας, πρόσωπα συμβολικά, τρόπαια, ρωπογραφίας, στεφάνους.

Τινὰ τούτων, ἔργα τῶν ἐπιφανεστέρων καλλιτεχνῶν τῆς Εὐρώπης, εἶνε ἀνεκτιμήτου ἀξίας, ἀλλὰ δὲ ἔχουσι, παρὰ τοῦ σχήματος, καὶ εἶνε πλήρη κοσμημάτων. Ἐπειτα μικραὶ περικεφαλαῖαι καὶ μικροὶ θώρακες βασιλοπαίδων, ξίφη καὶ ἀσπίδες δωρηθεῖσαι ὑπὸ παπῶν καὶ μοναρχῶν.

Ἐν τῇ μέσῃ τῶν ὀπλισμῶν τοῦ ἱππικοῦ φαίνονται ἀγάλματα μὲ φανταστικὰς στολὰς Ἀμερικανῶν, Ἀφρικανῶν, Κινέζων, τὰς ὁποίας κοσμοῦσι πετρά, κωδωνίσκοι τόξα καὶ φαρέτραι, προσώπιδες πολεμικαὶ προξενούσαι τρόμον, ἐνδύματα μανδρινῶν χρυσοῦ καὶ μεταξωτά.

Εἰς τοὺς τοίχους ἄλλαι πανοπλίαι· ἡ τοῦ μαρκησίου Πεσκάρρα, ἡ τοῦ ποιητοῦ Γαριλᾶζο δὲ λὰ Βέγγα, ἡ τοῦ μαρκησίου Σάντα Κρούθ, ἡ γιγαντώδης τοῦ Ἰωάννου Φριδερίκου τοῦ Μεγαλοφύχου, δοῦκός τῆς Σαξονίας, μεταξὺ

δὲ τῆς μίας καὶ τῆς ἄλλης, σημαῖαι ἀραβικαί, περσικαὶ καὶ ἄλλαι καταξέσχισμέναι.

Ἐν ταῖς προθήκαις ἀτελεύτητος σειρὰ ξιφῶν, ἀκούοντες δὲ τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὰ ἔφερον, ἀνατριχιάζετε. Τὸ ξίφος τοῦ πρίγκηπος Κονδέ, τὸ ξίφος Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς, τὸ ξίφος Φιλίππου τοῦ Β', τὸ ξίφος τοῦ Φερδινάνδου Κόρτες, τὸ ξίφος τοῦ Κόντε, δοῦκός τοῦ Ὀλιβάρης, τὸ ξίφος τοῦ Ἰωάννου τῆς Αὐστρίας, τὸ ξίφος τοῦ Κονιζάλβο τοῦ Κονδόβι, τὸ ξίφος τοῦ Πιτζάρρο, τὸ ξίφος τοῦ Κιδ, ὀλίγον δὲ παραιτέρω ἡ περικεφαλαία τοῦ βασιλέως Βοαβδίλ τῆς Γρανάτας, ἡ ἀσπίς Φραγκίσκου τοῦ Α', ἡ ἔδρα, τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὰ στρατόπεδα Κάρολος ὁ Ε'.

Εἰς τινὰ γωνίαν τῆς αἰθούσης, εἶνε παρατεταγμένα τὰ τρόπαια τῶν ὁθωμανικῶν στρατῶν· κράνη πλήρη πολυτίμων λίθων, πτερινιστήρες, ἀναβολεῖς ἐκ χρυσοῦ, περιλαίμια αἰχμαλώτων, ἐγχειρίδια, πάλαι μὲ θήκας ἐκ βελούδου, κεντημένας μὲ χρυσόν καὶ μαργαρίτας· τὰ λάφυρα τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ, φονευθέντος ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος, ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῆς Ναυπάκτου· τὰ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ αὐτοῦ ἐνδύματα, ἡ ζώνη, ἡ ἀσπίς, τὰ λάφυρα τῶν υἱῶν του· αἱ σημαῖαι, αἱ ἀποσπασθεῖσαι ἀπὸ τὰς τριήρεις. Ἐν ἄλλῃ γωνίᾳ, στέφανοι ἀναθηματικοί, σταυροὶ καὶ περιδέρια ἡγεμόνων Γόθων. Ἐν ἄλλῃ διαμερίσματι, τὰ ἀντικείμενα, τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς τοῦ Μαριθέλης, ἀπὸ τοὺς Μάβρους τοῦ Καγγαγιάν καὶ τοῦ Μινδανάο, ἀπὸ τοὺς ἀγρίους τῶν μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένων νήσων τῆς Ὠκεανείας· περιδέρια ἀπὸ κελύφη κοχιλίων, καπνοσύριγγες ἀπὸ ἔλασμα ὀρειχάλκινον, ξύλινα εἰδῶλα, πλαυγιάλαιοι ἀπὸ κάλαμον, κοσμήματα ἐν εἰδεί ποδῶν ἐντόμων, ἱμάτια αἰχμαλώτων ἀπὸ φύλλα φοίνικος, φύλλα μὲ γράμματα, χρησιμεύοντα ὡς διαβατήρια, βέλη δηλητηριασμένα, πελέκεις δημίων. Ἐπειτα, ὅπου δὴ ποτε καὶ ἂν στραφῇτε, ἐφίππια βασιλέων, χλαμύδες, κανόνια μακρὰ, τύμπανα ἱστορικά, τελαμώνες, ἐπιγραφαί, ἀναμνήσεις καὶ εἰκόνες πάσης ἐποχῆς καὶ πάσης χώρας, ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν Γόθων μέχρι τῆς μάχης τοῦ Τετουάν, ἀπὸ τοῦ Μεξικοῦ μέχρι τῆς Κίνας· ἐμπορεῖον ὁλόκληρον θησαυρῶν καὶ ἀριστοτεχνημάτων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπομακρύνεται τις συγκεκινημένος, ζαλισμένος, ἀποκαμωμένος, ἵνα συνέλθῃ ἀκολούθως εἰς ἑαυτὸν ὡς ἀπὸ ὀνείρου μὲ τὸ μνημονικόν του κατακόπον καὶ συγκεχυμένον.

Ἐὰν ἡμέραν τινὰ μέγας τις Ἰταλὸς ποιητὴς θελήσῃ νὰ ψάλῃ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ νέου κόσμου, εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος θὰ εἰμπορέσῃ νὰ ἀντλήσῃ ἰσχυροτέρας ἐμπνεύσεις ἢ εἰς τὸ ναυτικὸν Μουσεῖον τῆς Μαδρίτης, διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος αἰσθάνεται τις περισσότερον τὴν παρθένον αὐραν τῆς ἀγρίας Ἀμερικῆς καὶ τὴν ἀόρατον παρουσίαν τοῦ Κολόμβου.

Υπάρχει μίξ αἰθουσα, καλουμένη Θάλαμος τῶν Ἀνακαλύψεων. Ὁ ποιητὴς, εἰσερχόμενος, ἐὰν πράγματι ἔχει ψυχὴν ποιητοῦ, θὰ ἀποκαλυφθῇ μετ' εὐλαβείας.

Εἰς οἰονδήποτε σημεῖον τῆς αἰθούσης πέσῃ ὁ ὀφθαλμός σας, βλέπετε εἰκόνα τινὰ κινουσαν εἰς πολλοὺς τὴν καρδίαν. Δὲν εὐρίσκεσθε πλέον ἐν Εὐρώπῃ, οὔτε ἐν τῇ αἰῶνι τούτῃ· εὐρίσκεσθε ἐν τῇ Ἀμερικῇ τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος, ἀναπνέετε τὴν αὐραν ἐκείνην, βλέπετε τοὺς τόπους ἐκείνους, αἰσθάνεσθε τὴν ζωὴν ἐκείνην.

Ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ὑψηλὸν τρόπαιον ἐξ ὄπλων, ἀρχι-
ρεθέντων ἀπὸ τοῦ ἰθαγενεῖς τῶν ἀνακαλυφθεῖσθαι χωρῶν
ἀσπίδες κεκαλυμμέναι διὰ δορᾶς θηρίων, βέλη ἐκ καλάμου,
μὲ γλυφίδας πτερωτάς, ρόπαλα, ράβδοι, βακτηρίαι τεράστιαι,
ξίφη μεγάλα ὀδοντωτὰ ἐν εἴδει πρίωνος, σκηπτρα αἰοροφᾶ,
φαρέτραι γιγαντώδεις, ἐνδύματα ἐκ δορᾶς πιθήκων, φάσγανα
βασιλέων καὶ δημίων, ὅπλα τῶν ἀγρίων τῆς Κούβης, τοῦ
Μεξικοῦ, τῆς νέας Καληδονίας, τῶν Καρολίδων, τῶν πλέον
ἀπομεμακρυσμένων νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ, μαῦρα, παρά-
δοξα, φρικώδη, διεγείροντα ἐν τῇ φαντασίᾳ συγκεχυμένα
ὀράματα τρομακτικῶν ἀγώνων, ἐν τῇ μυστηριώδει σκο-
τίᾳ τῶν παρθένων δασῶν, ἐντὸς ἀτελευτήτων λαβυρίνθων
δένδρων ἀγνώστων. Πέριξ δὲ τῶν λαφύρων τούτων κόσμου
ἀγρίου, εἰκόνες καὶ ἀναμνήσεις τῶν νικητῶν: ἐδῶ
ἡ εἰκὼν τοῦ Κολόμβου, ἐκεῖ ἡ εἰκὼν τοῦ Πιτσάρ-
ρου, παρεκεῖ ἡ εἰκὼν τοῦ Φερδινάνδου Κόρτες· ἐπὶ τι-
νος τοίχου ὁ χάρτης τῆς Ἀμερικῆς, ὃν ἐχάραξεν ὁ Ἰωάν-
νης δὲ λὰ Κόζα, κατὰ τὸν δεύτερον πλοῦν τοῦ Γενουην-
σίου, ἐπὶ μεγάλου πίνακος πλήρους σχημάτων, χρωμάτων,
σημείων, ἅτινα ἔμελλον νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς διεύθυνσιν
τῆς ἐκστρατείας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν χωρῶν. Παρὰ τὸν
πίνακα ἔν τεμάχιον τοῦ δένδρου, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἀνεπαύθη
ὁ κατακτητὴς τοῦ Μεξικοῦ κατὰ τὴν περίφημον θλιβε-
ρὰν νύκτα, μετὰ τὴν διάβασιν διὰ μέσου τοῦ ἀπειροπλη-
θοῦς στρατοῦ, ὅστις τὸν ἀνέμενε ἐν τὴν κοιλάδα τοῦ
Ὀτούμπα, ἔν ἄγγειον κατασκευασθὲν ἀπὸ τοῦ κορμοῦ τοῦ
δένδρου, παρὰ τὸ ὁποῖον ἀπέθανεν ὁ περικλεὴς πλοίαρχος
Κούκ, ἀπομιμήσεις λέμβων, ἀκάτων, σχεδίων ἐν χρήσει
παρὰ τοῖς ἀγρίοις, εἰς στέφανος ἐξ εἰκόνων ἐνδόξων θα-
λασσοπόρων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ μεγάλη εἰκὼν περικειμένη
τὰ τρία πλοῖα τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, τὴν *Νίναν*,
τὴν *Πίνταν* καὶ τὴν *Ἀρίαν Μαρίαν*, καθ' ἣν στιγμὴν
ἀνακαλύπτουσι τὴν ἀμερικανικὴν γῆν, πάντες δὲ οἱ ναῦ-
ται ὄρθιοι ἐπὶ τῶν πρυμνῶν, κινούντες τὰς χεῖρας καὶ ρη-
γνύοντες κραυγὰς, χαίρειν τὸν νέον κόσμον καὶ εὐχα-
ριστοῦν τὸν Θεόν.

Δὲν ὑπάρχει λέξις ἐκφράζουσα τὴν συγκίνησιν, τὴν
ὁποῖαν αἰσθάνεται τις ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς εἰκόνος ἐκείνης, οὔτε
δάκρυ πολυτιμότερον ἐκείνου, ὅπερ ὑποτρέμει εἰς τοὺς
ὀφθαλμούς σας τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οὔτε ψυχὴ ἀνθρω-
πίνη, ἥτις νὰ μὴ αἰσθάνεται ἐκυτὴν μεγαλειτέραν τὴν
ὥραν ἐκείνην!

Αἱ ἄλλαι αἰθουσαι, δέκα τὸν ἀριθμὸν, εἶνε ἐπίσης πλή-
ρεις πολυτίμων ἀντικειμένων. Ἐν τῇ αἰθούσῃ, τῇ κειμένῃ
παραπλεύρως τοῦ Θαλάμου τῶν Ἀνακαλύψεων εἶνε συνει-
λεγμέναί αἱ ἀναμνήσεις τῆς μάχης τοῦ Τραφαλγάρ· ἡ
εἰκὼν τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἡ ὁποία ἦτο εἰς τὸν θαλαμίσ-
σκον τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου *Real Trinidad*, καὶ ἡ ὁποία
ἀφῆρέθη παρὰ τῶν Ἀγγλῶν ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τῆς κα-
ταβύθισεως τοῦ πλοίου· ὁ πῦλος καὶ τὸ ξίφος τοῦ Φριδε-
ρίκου Γραβίνα, γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ ἰσπανικοῦ στόλου,
ἀποθανόντος κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν· μέγα ἀπεικόνισμα
τέλειον τοῦ πλοίου *Αρίας Ἀννης*, ἐνὸς ἐκ τῶν ὀλίγων τὰ
ὁποῖα ἐξῆλθον σῶα ἐκ τῆς μάχης· σημαῖαι, προσωπογραφίαι
νυάρχων, εἰκόνες παριστάσασαι ἐπεισόδια τῆς φοβερᾶς ἐκεί-
νης πάλης. Πλησίον δὲ τῶν ἀναμνήσεων τοῦ Τραφαλγάρ,
πολλαὶ ἄλλαι, αἵτινες ὁμιλοῦν ὅχι ὀλιγώτερον ζωηρῶς εἰς
τὴν ψυχὴν, ὥς ἔν ποτήριον κατεσκευασμένον ἐκ τοῦ ξύ-
λου τοῦ δένδρου, τοῦ καλουμένου *Ceiba*, ὑπὸ τὴν σκιὰν
τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ἡ πρώτη ἐν Ἀβάνα λειτουργία τὴν
19 Μαρτίου 1519. Ἡ ράβδος τοῦ πλοίαρχου Κούκ· εἰ-
δῶλα ἀγρίων, σμίλαι λίθιναι διὰ τῶν ὁποίων οἱ Ἰνδοὶ τοῦ
Πορτορίκου κατεργάζοντο τὰ εἰδῶλα πρὸ τῆς ἀνακαλύ-
ψεως τῆς νήσου.

[Ἐπὶ συνείχεια].

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΓΔΑΝΟΒΙΤΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Πυκναὶ νιφάδες χιόνος ἐπιπτον πρὸ δύο ἡμερῶν, ὅτε ἔ-
φθασα εἰς τὴν Δάϋαν¹. Καθ' ὃδὸν οἱ πόδες τοῦ ἵππου
μου ἐδυθίζοντο ἐντὸς τοῦ παχέος λευκοῦ τάπητος, ὅστις
ἐκάλυπτε τὴν γῆν, καὶ τὸ φορτίον τῶν δύο ἡμιόνων μου
περιεβάλλετο ὑπὸ χιόνος ὡς ὑπὸ ἐπισφραγισμένου μαλλίου.
Μολονότι κεκαλυμμένος μέχρις ὧτων διὰ τοῦ μανδύου μου,
ἔτρεμον ἐκ τοῦ φύχους καὶ κατηρώμην κατ' ἑμαυτὸν τὴν
γελοῖαν ἀντίφασιν τῆς ἡκίστα ἀβρόφρονος φύσεως, ἥτις
μετέβηκε εἰς λαπωνικὴν τὴν χώραν, ἐν ἣ προσηδόκων εὐ-
λόγως κύματα φωτὸς καὶ μαγευτικὰ τοπεῖα, δταν αἰφνης
ἡ φωνὴ τοῦ ὀδηγοῦ μὲ ἀπέσπασε τῆς χαυνώσεώς μου.

— Ἰδού, κύριε, μοι εἶπε, δεικνύων μοι διὰ τῆς μελαγ-
χροίνης χειρὸς του μικρὰν στέγην, αἰφνιδίως προβαλοῦσαν
μεταξὺ τῶν δένδρων.

Ἦψα τοὺς κεχαυνωμένους ὀφθαλμούς μου καὶ διέ-
κρινον ἐνώπιόν μου εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, δώδεκα ἢ δεκα-
πέντε οἰκίας τεταγμένας πέριξ κομποῦ κωδωνοστασίου,
ὧν ὑπερέβαλεν ὀδοντωτὸς προμαχών, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐθα-
δίζε στρατιώτης φρουρός.

Ἐβίβασα τὸν ἵππον μου, διότι ἐπείγόμεν ν' ἀνέυρω στέ-
γην καὶ πῦρ, ἀφίππευσα δὲ πρὸ τοῦ σταθμοῦ, ὅπου δεκα-
νεὺς τῆς Ἑννης Λεγεῶνος ἦλθε πρὸς με.

Ἦτο ἀνὴρ ὑψηλοῦ ἀναστήματος μὲ πυκνὴν καὶ μετα-
ξῶδη γενειάδα ὡς ριπίδιον, ἐν ἣ ἔλαμπον ἀργυραὶ τινες
τρίχες· εἶχε πρόσωπον εὐχαρι, χαρακτηρὰς εὐγενεῖς καὶ
ὀφθαλμούς κυανούς καὶ γλυκεῖς, σχεδὸν ὄνειροπόλους, καὶ
μέτωπον εὐρύ, διαυλακούμενον ὑπὸ προῶρων ρυτίδων.

— Ἀς ἔλθῃ ἕνας νὰ κρατήσῃ τὸν ἵππον τοῦ λοχαγοῦ,
ἐφώνασε. Εἶτα δ' ἀπευθυνθεὶς πρὸς με:

— Θὰ λάβω τὴν τιμὴν, εἶπε, νὰ ὀδηγήσω τὸν λοχαγόν
μου πρὸς τὸν φρούραρχον.

Ἦ φωνὴ του ἦτο ἔρρυθμος καὶ ἡ ἔκφρασις του λίαν
ἀριστοκρατικὴ, ὥστε, χωρὶς νὰ το θέλω, ἐξεπλάγην καί,
χαίρειν αὐτόν, ἐξέφρασα τὰς εὐχαριστίας μου, ὡς θὰ
ἔπραττον πρὸς ἐπίσημον πρόσωπον. Ὁ δεκανεὺς δὲν ἔδει-
ξεν ὅτι ἐνόησε καὶ ἐτάχθη στρατιωτικῶς ὅπως διέλθω.

Τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ δεῖπνον, κατὰ τὴν συνδιαλέξιν ἐνεθυ-
μήθην τὸν παράδοξον στρατιώτην καὶ ἠρώτησα τὸν φρού-
ραρχον περὶ αὐτοῦ.

— Οὐδεὶς, ἀγαπητέ μοι, γνωρίζει τι Ἰσως εἶνε μέγας
κύριος Ρώσος, ὅστις εἶχε τὴν ἀνοησίαν νὰ πιστεύσῃ εἰς
τὰς μηδενιστικὰς φαντασιοπληξίας καὶ εὐρέθη αἰφνης με-
ταξὺ τῆς ἐξορίας καὶ τῆς Σιβηρίας. Ὅτε, πρὸ ἐπὶ τὰ ἐτῶν,
ἦλθε νὰ καταταχθῇ, ὁ ὑπεπιμελητὴς κατέταξεν αὐτόν
ὑπὸ τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος Μαγδάνοβιτς, τὸ ὁποῖον ἦτο
γεγραμμένον εἰς εἰδὸς τι γεννητηρίου πράξεως. Οὐδὲν ἔκ-
τοτε ἐμάθομεν περὶ αὐτοῦ. Εἶναι ὅμως ἀριστος στρατιώ-
της, εἰς ἄκρον πρῶτος καὶ εὐπειθής, εὐπρεπέστατος τοὺς
τρόπους, ὥστε νὰ ἐνοχλῶμεθα ἐνίοτε, οὐδέποτε πίνων καὶ
σπανιώτατα ἐξερχόμενος τοῦ σταθμοῦ. Εἶνε σωστὸς γρή-
φος, ἀλλ' ἐνταῦθα, ὡς γινώσκετε, τοῦτο δὲν εἶνε σπάνιον...

— Ἐχετε πολλοὺς τοιοῦτους μυστηριώδεις εἰς τὴν λε-
γεῶνα;

— Τόσους, ὥστε νὰ σχηματίσωμεν ὁλόκληρον λόχον.
Ἐὰν θέλετε, αὐριοι θὰ σᾶς δείξω τὸν λοχίαν Παδόφσκη,
καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἰένης, ἀναμιχθέντα
εἰς κοινωνιστικὸν κίνημα καὶ καταδικασθέντα ἐρήμην εἰς
θάνατον. Ἐὰν ὅμως προτιμᾶτε, θέλωμεν σᾶς παρουσιάσῃ
ἕνα Ρωμοῦνον μηχανικὸν ἢ ἕνα Ἰταλὸν μουσικόν, ὅστις
ἐφόνευσε τὸν ἐραστὴν τῆς συζύγου του, καὶ ἠναγκάσθη νὰ
φύγῃ ἐκ τῆς πατρίδος του, ἕνα πρῶην Πολωνόν παλατίνον...

¹ Ἀλγερία.